

Ernst Jandl

VERSEK

éjszakai busz

a vendéglő konyhájáról az asszony
szatyrával felszáll az éjszakai buszra
nehézkesen leül
és azt mondja szomszédnőjének:
meghaltam.

holnap éjfél tájig
futkos majd ismét a szakácsok kiáltásai közt
aztán megtölti szatyrát ételmaradékkal
aztán azt mondja szomszédnőjének az éjszakai buszban:
meghaltam.

a szőnyeg

repedezett padlót takar el a szőnyeg.
az asszony felkeresi bérbeadott szobáit.

az asszony fia egy fotográfia.
keretben lóg a vaskeresztje.

az asszony meghatározott korú férfiaknak adja ki szobáit.
a férfiak korának a fia kora közt kell lennie —
akkori kora és a között, amennyi jelenleg volna.

repedezett padlót takar el a szőnyeg.
az asszony felkeresi bérbeadott szobáit.

papa gyűj ide

papa gyűj ide meséjj a háboruró
papa gyűj ide meséjj hogy rukkótá be
papa gyűj ide meséjj hogy lövödözté
papa gyűj ide meséjj hogy sebesúté meg
papa gyűj ide meséjj hogy esté el
papa gyűj ide meséjj a háborúró

ernst jandl karácsonyi dala

nyissatok ajtócskát
nyissatok ajtócskát
hadd jöjjön be uracskánk
hadd jöjjön be uracskánk
bódog karácsonyt
bódog karácsonyt
s én csak kutya vagyok
bódog karácsonyt
bódog karácsonyt
s én csak kutya vagyok

this is a dog's world

a kutya ég int
a kutya hívőknek
a kutya ég búzt hint
a kutya égre
a kutya ég kacsint
kutya csillagokkal
a kutya ég hoz kint
a kutya földre
a kutya ég kortyint
kutya óceánból

belenézni

hadd nézzek bele
mondom.
barátom
kinyitja a száját.
mit látok?
egy fülcimpát.
restelkedem.

szituáció

— két légy ül ugyanabban a hálóban, egymásra merednek,
a másikat mindketten póknak vélik.

— azt mondta, két légy?

— igen, két pók: két pók ül ugyanabban a hálóban; egy-
másra merednek, a másikat mindketten légynek vélik.

— ön kissé zavarodottnak lászik. Először két légyről be-
szélt, aztán két pókról.

— ez aligha változtat a lényegen: azon ugyanis, hogy egy-
másra merednek és ugyanannak a hálónak fogságában ülnek.

— tehát mégis: két légy.

jupiter lakatlan

jupiter	lakatlan
merkur	lakatlan
saturnus	lakatlan
uranus	lakatlan
neptunus	lakatlan
venus	lakatlan
mars	lakatlan
föld	szokatlan

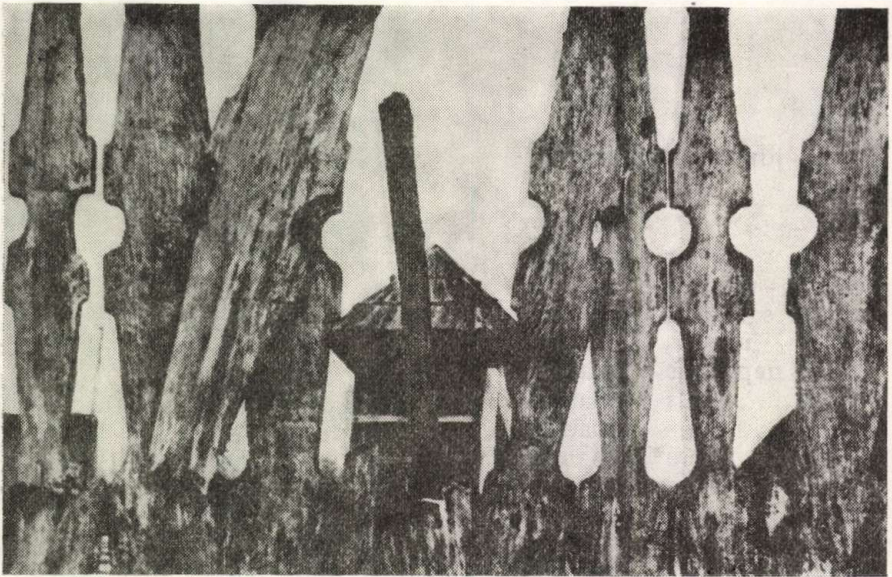
feltámadás

vállából serken szakadék
az égbolt szeméből szökik ki
nézését görbítik sudár fák
füléből fürgeteg süvölt

ujjait virágok cibálják
átkulcsolja kezét a bot
a mocsár a lábába süpped
lábujjain topog a kő

orrából dől erdei illat
fejéből száll sziklaszilánk
magasba ragadja az ösvény
a halálból így távozik

EÖRSI ISTVÁN fordításai

Nicolae Săndulescu (Románia): Kerítés